

(دخمه فردوسی)

(استمداد برای بنای آن)

سال هزار و سیصد و چهل و چهار هجری برای مملکت ایران
سال صادرت و میمانت است و همواره هر شاهدی را منتظر بودیم و
ونمی یافتیم در این سال از پرده خفا گوشه ابر و مینماید .
تعمیر دخمه بزرگان سخن و اسناد باستان و کسانی که ایران بنام
و آثار آنان زنده است از قبیل فردوسی نظامی سعدی .
برای ما آرزو بود و تصور نمیکردیم باین زودی کسی در این راه
سعادت قدمی بردارد .
اینکه میبینیم که انجمنی بنام

(انجمن آثار ملی)

مرکب از بزرگان ذیل ناسیس یافته

۱ - میرزا غلامحسین فروغی ذکاءالملک

۲ - میرزا عبدالحسین تیمورتاش سردار معظم

۳ - نظام الدین حکمت مشار الدوله

۴ - میرزا ابراهیم خان حکیمی حکیم الملک

۵ - ارباب کیخسرو شاهرخ

۶ - میرزا حسنخان پیرنیا مشیر الدوله

۷ - فیروز میرزا (نصرت الدوله)

۸ - میرزا حسن مستوفی (مستوفی العمالک)

۹ - میرزا حسینخان علامه

و نخستین قدم سعادت را در راه بنای دخمه و کتبه فردوسی برداشته
اند و بیانیه ذیل از طرف آنان اعاعث یافته است ما در این موضوع، بهله
میتوسطی در شماره آتیه انتشار میدهیم و در این شماره فقط بنظر
بیانیه اکتفا میکنیم .

(استمداد انجمن آثار ملی برای بنای مقبره فردوسی)
 بناهای آباد گردد خراب ز باران و از تاش آفتاب
 پی افکند از نظم کاخی بلند که از بادو باران نیاید گفند
 براین نامه در عمر ها بگدرد بخواند هر انکس که دارد خرد
 از این پس نعیرم که من زنده ام که تخم سخن را پراکنده ام
 احیاء آثار قدیم و تحفظیم شما قریم و احترام آثار گندشتگان
 از اصول مهم نهضت ملی و از فرائض قدیمه هر قوم متعدد است هر
 ملت که ادعای پسداری کنند و احساسات ملی را دارا باشد
 باید بزرگان تاریخی خود را فراموش نکند و نام و آثار آنها را بایدار
 نگاه دارد .

خیلی جای تاسف و بالکه موجب نشک و عوار است که ملت ایران
 قدر بزرگان نامی خود را چنانکه باید نشناخته و آثار آنها متروک و
 مهجور گذاشته است .

فردوسی طوسي یکی از بزرگان نام دار و تاریخی ایران است
 که هیچکس از هیچ طبقه از بزرگان ایران از او بالاتر نیست بانی
 آن کاخ بلند نایابدار است که یکی از ارکان ملیت ما روی آن قرار
 گرفته بدینختانه قدر روی چنانکه شاید معلوم و قیرش معمور نیست
 این مرد بزرگ که شایسته آن بود نه تنها بالای قبرش گند و
 عمارت عالی توین برپا کردد بلکه مدرسه ها و کتاب خانها کشتیها و
 مجسمه ها باسم او بنا نهاده شود اکنون قبرش متروک و مهجور است
 بطوطیکه اسباب سر افکندگی و شک ملت ما در مقابل اقوام دیگر یکه او
 را میشننا سند میباشد .

اگر ملاحظه شود که ملل دیگر تا چه یا به در تعمیر قبور بزرگان
 خود جهد نموده اند ملت ایران نیز در اینمورد و در این زمینه احساسات
 غیر تعندا نه خود را باید بروز بدهد فردوسی برای ایران همان مقام را

دارد که هومر شاعر بزرگ یونانی برای یونان آسیم شکسپیر برای انگلستان گوته برای آلمان ویکتور هوگو برای فرانسه یوشکین برای روسیه و امریقایی و متبی برای عرب . در روی گردنی کتاب خانه روی در انگلیس نه تنها بنای عالی برآفرانشته گردیده بلکه کتاب خانه روی قبر او بنای شده که تمام کتاب را در هر زمان دنیا در باب شکسپیر و تمام ترجمه های تالیفات آن شاعر و طبع های مختلف آنها را حاوی است لکن در روی مدفن برآفرانشته کاخ بلند ملیت ما بلکه سنت بحقری هم موجود نیست بلکه آثار خود قبر نیز بکلی بحث شده است وقت است که این غلفات دیرینه جبران گردد و همین امسال که نهصد سال شمسی تمام ازوفات آن معن ور بزرگ میگردد (نظر بر واپتی که وفات او را در سن ۹۶ هجری قمری ضبط میکند) بنای شایسته بر روی مرقد آین انتخاب ایران بنشود .

انجمن آثار ملی که مقصود عمل آن جمع و حفظ و احیاء آثار ملی قدیم است در صدد بر آمد که بنای قبری شایسته روی همان نقطه از طوس که آن شاعر ترک در باع خود مدفون گردیده بر پا کند .

این اقدام مستحسن فقط بمعاونت هموطنان باهمت در ایران و خارجه و دوستان زبان ارسی از هر قوم و ملت بعمل تواند آمد .

انجمن آثار ملی، بوسیله این سطور عامه دوستان فردوسی را باشتر آن در این عمل خیر دعوت میکند .

جمع اعانه برای این مشروع از اول مهرماه امسال ۱۳۰۴ هجری شروع و در آخر بهمن ماه ختم میشود .

مبلغ اعانه حداقل و اکثر ندارد و هر کس در حب استطاعت خود میتواند کمک کند .

پس از اقتضای مدت مزبور در فوق اسامی اعانه دهند کان

بوسیله جراید نشر خواهد شد و هر چه فرود تر بکار بنای مقبره شروع خواهد گردید.

وجوه اعانت نزد تحولداران جمن آثار ملی آفای ارباب کیخسرو شاهزاد نماینده محترم ملت در مجلس شورای ملی جمع خواهد شد و مرآکن

اخدوجه و اعطای قبض از قرار ذیل است:

اداره مباشرت مجلس شورای ملی - تجارتخانه فر تشقیان در طهران سرای امیر - کتابخانه « طهران » در طهران خیابان لاله زار نمره ۱۲

رئيس انجمن آثار ملی فروغی محمد علی

سرگذشت اردشیر

افسانه دوم بقیه از شهاره قبیل

چمن پرور گلی سرخ و طربشک	بدامان دمن سر بر زد از خاک
زیاران چمن الفت گسته	باغیار دمن پیوند بسته
خلاف کابنان باع و بستان	پر تال جام علیمش آفت تن قتل جان
گیاه زهر آگین هم نشینش	بدامان جای داده بار گیشش
زلاشه بر کفارش تل و کهوار	زستخوان بر کرانش سقف و دیوار
بهای بلبلان ندهه پرداز	بگردش خرمگس سو گرم آواز
از او پروانه شیدا رمیده	جمل پیرا منش صف بر کشیده
فروش لانه بسته عقرب و موور	فر ازش بال ویر بکشوده زنیور

عشق گل گشوده بال پرواز
نکونسار آمد از بالا بستی
فرود آمد فراز هاش بنشست

قضارا بلبلی با مستی اپیاز
در آن گل باز دید از چشم مستی
نکاه اولین بر دش دل از دست